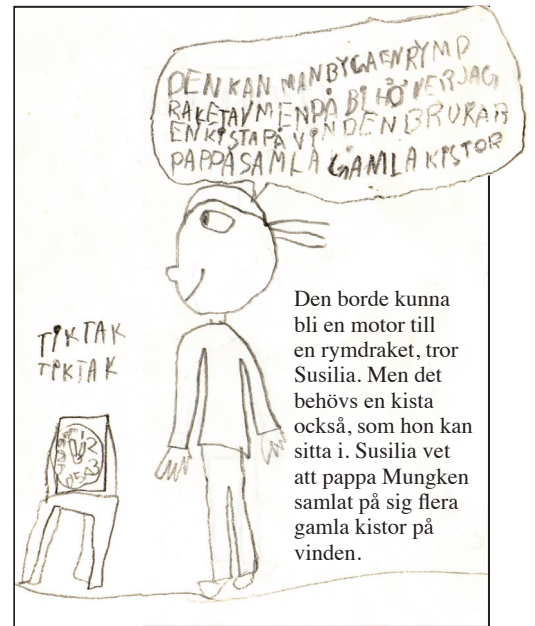
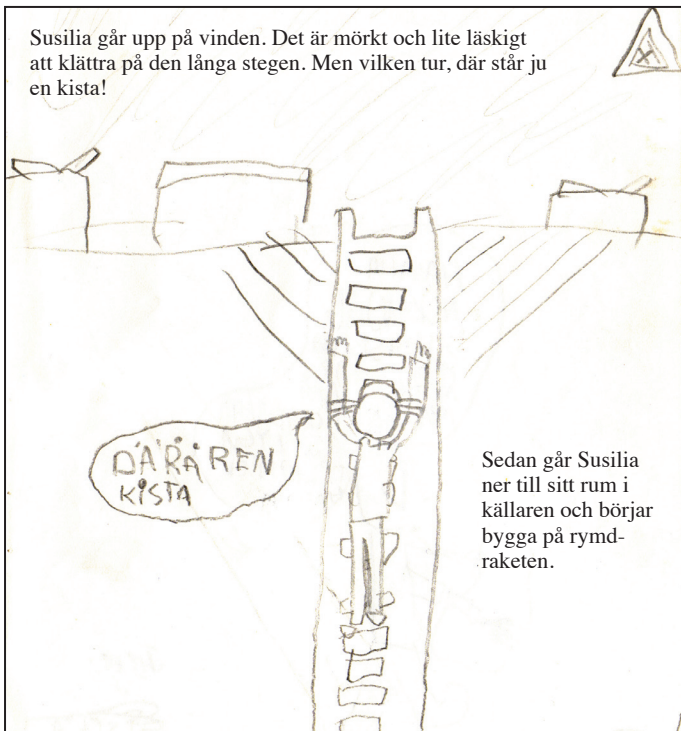

En dag får Susilia syn på en klocka som står på en pall och tickar.

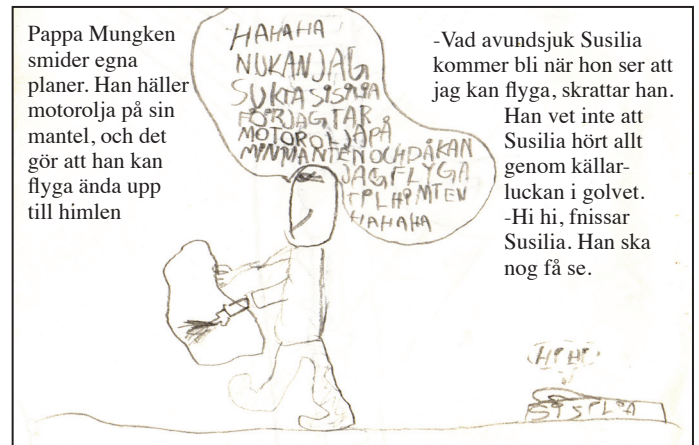

Den borde kunna bli en motor till en rymdraket, tror Susilia. Men det behövs en kista också, som hon kan sitta i. Susilia vet att pappa Mungken samlat på sig flera gamla kistor på vinden.

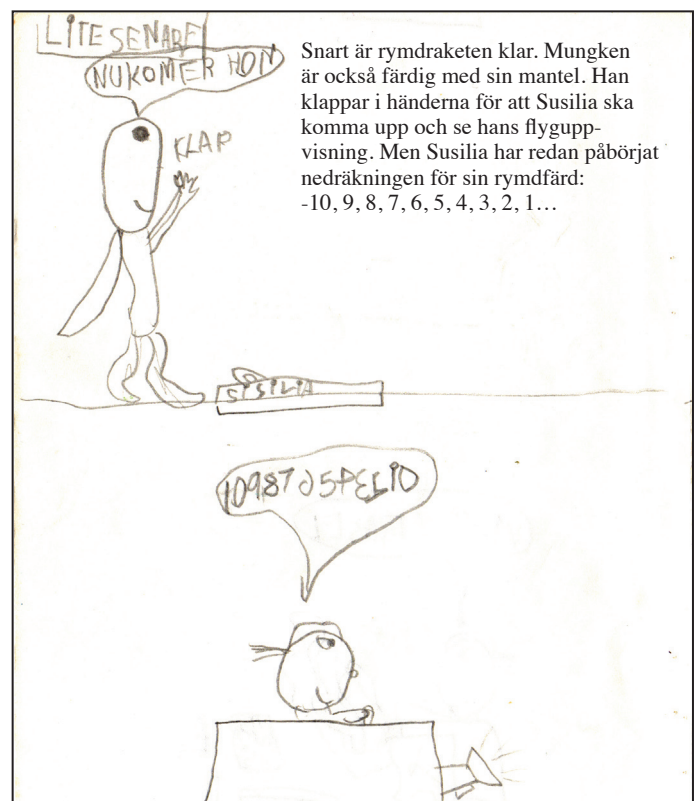
Susilia går upp på vinden. Det är mörkt och lite läskigt att klättra på den långa stegen. Men vilken tur, där står ju en kista!

Sedan går Susilia ner till sitt rum i källaren och börjar bygga på rymdraket.

Pappa Mungken smider egna planer. Han håller motorolja på sin mantel, och det gör att han kan flyga ända upp till himlen

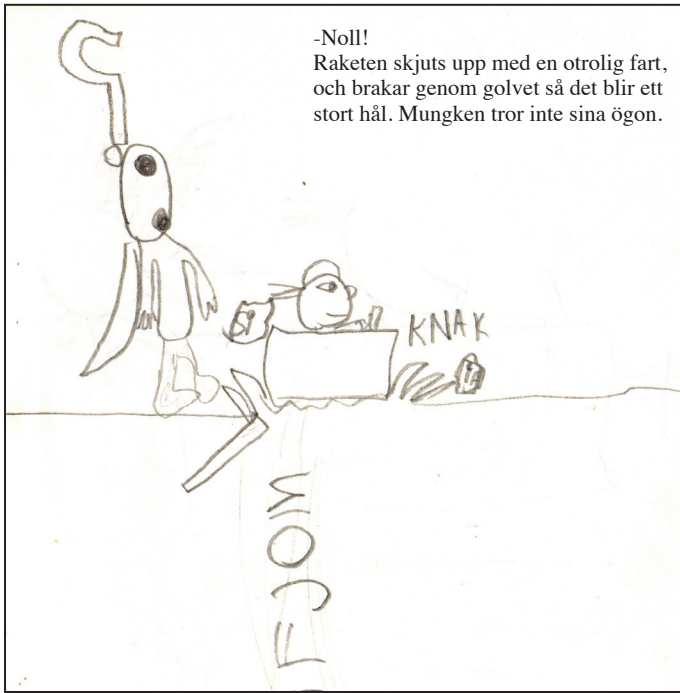
-Vad avundsjuk Susilia kommer bli när hon ser att jag kan flyga, skattar han. Han vet inte att Susilia hört allt genom källarluckan i golvet. -Hi hi, fnissar Susilia. Han ska nog få se.

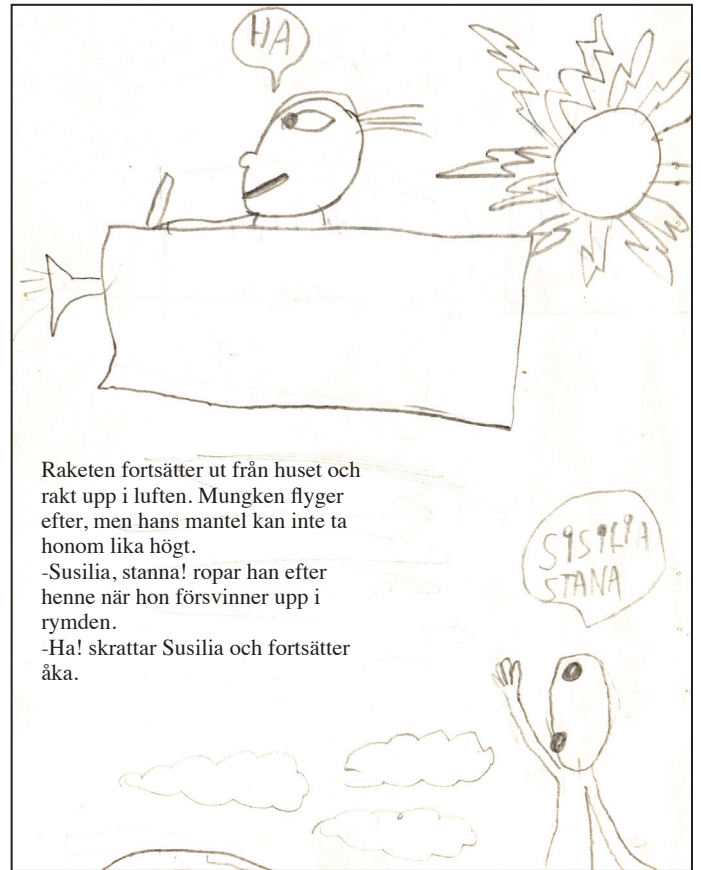
Snart är rymdraketen klar. Mungken är också färdig med sin mantel. Han klappar i händerna för att Susilia ska komma upp och se hans flyguppvisning. Men Susilia har redan påbörjat nedräkningen för sin rymdfärd: -10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1...

Susilia plockar sönder klockan och monterar ihop delarna. Vilket trassel det blir när hon försöker få ordning på klockfjädern.

-Noll!
Raketen skjuts upp med en otrolig fart, och brakar genom golvet så det blir ett stort hål. Mungken tror inte sina ögon.

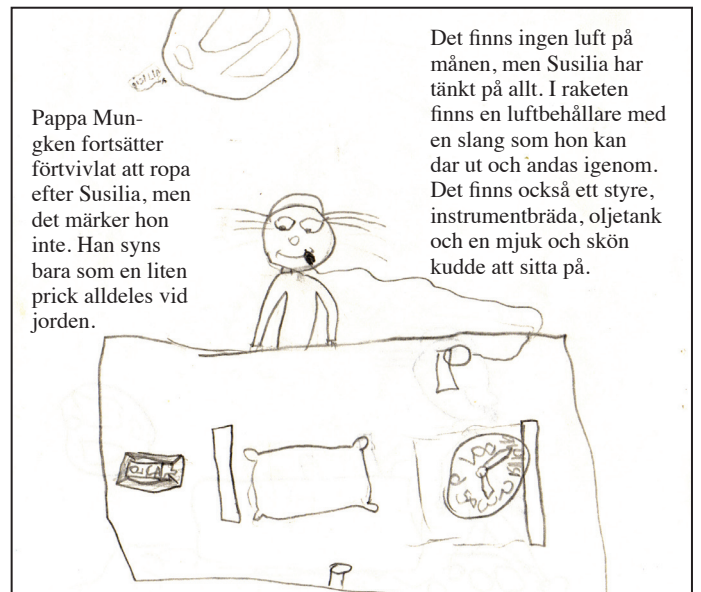

Raketen fortsätter ut från huset och rakt upp i luften. Mungken flyger efter, men hans mantel kan inte ta honom lika högt.

-Susilia, stanna! ropar han efter henne när hon försvinner upp i rymden.
-Ha! skrattar Susilia och fortsätter åka.

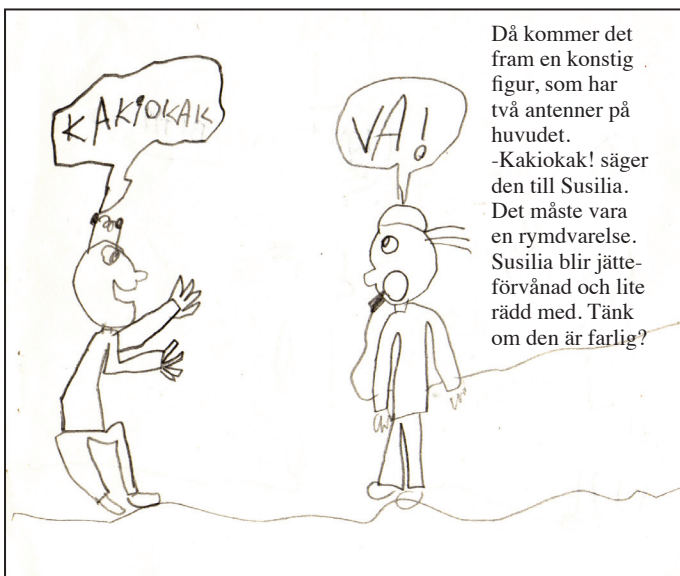

Efter en lång resa så landar Susilia på månen och kliver ur raketen.

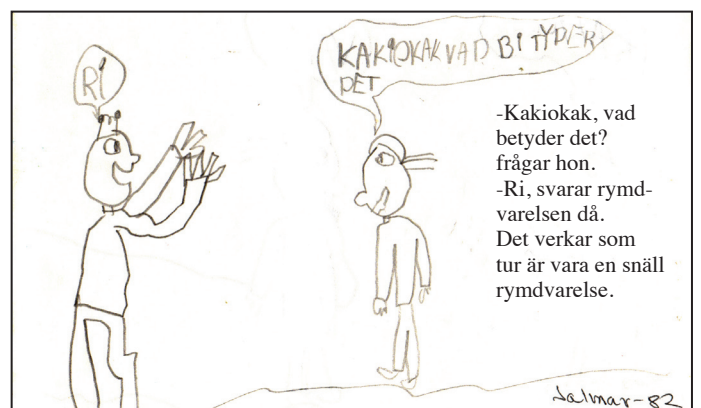

Pappa Mungken fortsätter förtvivlat att ropa efter Susilia, men det märker hon inte. Han syns bara som en liten prick alldeles vid jorden.

Det finns ingen luft på månen, men Susilia har tänkt på allt. I raketen finns en luftbehållare med en slang som hon kan dar ut och andas igenom. Det finns också ett styre, instrumentbräda, oljetank och en mjuk och skön kudde att sitta på.

Då kommer det fram en konstig figur, som har två antenner på huvudet.
-Kakiokak! säger den till Susilia. Det måste vara en rymdvarelse. Susilia blir jätteförvånad och lite rädd med. Tänk om den är farlig?

-Kakiokak, vad betyder det? frågar hon.
-Ri, svarar rymdvarelsen då. Det verkar som tur är vara en snäll rymdvarelse.